

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/27/2016
Identifikačné číslo spisu:	1212216567
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212216567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd D. republiky vo veci starostlivosti o maloleté deti: 1) K. B., nar. XX. januára XXXX a 2) C. B., nar. XX. februára XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vázovova 7/A, deti rodičov: matky P. B., bytom J. zastúpenej AK hbr advokáti, s.r.o., so sídlom Bratislava, Obchodná 58, a otca I. B., bytom J., B., t. č. Ústav na výkon trestu, Bratislava, Chorvátska 5, o návrhu matky na pozbavenie výkonu rodičovských práv, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 28P 151/2012, o dovolaní otca maloletých detí proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. júla 2014 sp. zn. 11CoP 21/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 4. októbra 2013 č. k. 28P 151/2012 - 89 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 15. júna 2010 č. k. 13C 13/2010 - 123 v časti o zastupovaní a spravovaní majetku maloletých detí tak, že zastupovať a spravovať majetok maloletých detí K. B., nar. XX.X.XXXX a C. B., nar. XX.X.XXXX bude matka; vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa pôvodne rozhodoval o návrhu matky na pozbavenie rodičovských práv, matka v priebehu konania zmenila petiu na pozastavenie výkonu rodičovských práv a nakoniec žiadala zmenu v zastupovaní a správe majetku maloletých detí. Súd prvého stupňa mal preukázané, že pôvodným návrhom matky nebolo možné vyhovieť, nakoľko neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce takéto rozhodnutie súdu; v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by nebolo v záujme detí, aby otec vykonával svoje rodičovské práva a povinnosti. Keďže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd návrhom nebol viazaný. Mal za to, že je namieste, aby zastupovala a spravovala majetok maloletých detí matka, pretože otec sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a vo výkone rodičovských práv a povinností mu bráni objektívna prekážka.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) na odvolanie otca maloletých detí rozsudkom z 8. júla 2014 sp. zn. 11CoP 21/2014 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovým zistením súdu prvého stupňa. Poukázal na to, že súd prvého stupňa správne rozhodol, ak zmenil pôvodné rozhodnutie súdu o zastupovaní a správe majetku maloletých detí, ktoré bude do budúcnosti vykonávať výlučne matka, keďže otec má v súčasnosti obmedzené možnosti v dôsledku objektívnych skutočností vykonávať zastupovanie a správu majetku maloletých detí a v mnohých situáciách je potrebné rýchlo a operatívne reagovať. Pokiaľ ide o správu majetku maloletých detí, má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa správne rozhodol, pretože otec bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť.

Rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním otec maloletých detí a žiadal rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 písm. f/ O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.; namietal, že krajským súdom mu nebola zaslaná výzva na vyjadrenie, či súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu o ním podanom odvolaní bez nariadenia pojednávania. Účasť na pojednávaní pred odvolacím súdom považoval za mimoriadne dôležitú, chcel sa na ňom vyjadriť ku všetkým relevantným skutočnostiam uvedeným v odvolaní a prípadné nejasnosti súdu vysvetliť.

Matka maloletých detí sa k dovolaniu otca vyjadrila v tom zmysle, že podanie dovolania voči rozsudku súdu, ktorého obsahom je zmena úpravy rodičovských práv a povinností, nie je v zmysle aktuálne platného Občianskeho súdneho poriadku prípustné a preto žiadala súd, aby dovolanie otca v celom rozsahu zamietol, nakoľko nie sú dané dôvody dovolania.

Kolízny opatrovník maloletých detí sa k dovolaniu otca vyjadril tak, že s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 4. októbra 2013 č. k. 28P 151/2012 - 89 sa stotožňuje a navrhuje rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal včasnosť podania dovolania a dospel k záveru, že dovolanie otca maloletých detí bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 (veta prvá) O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t.j. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. júla 2014 sp. zn. 11CoP 21/2014, nadobudlo právoplatnosť 4. augusta 2014 (v tento deň bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené právnomu zástupcovi matky; otcovi a kolízному opatrovníkovi bolo doručené 24. júla 2014). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie, teda do úvahy neprichádza použitie ustanovenia § 240 ods. 1 (veta druhá) O.s.p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na 4. september 2014. Z potvrdenky o prijatí dovolania však vyplýva, že dovolanie otca maloletých detí bolo podané na pošte až 24. septembra 2014, doručené súd dňa 25. septembra 2014 teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., keďže konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.